TIRAMISU

19.11.2026, Het Nieuwsblad, Guy Van Vliet

De tedere troost van 'Tiramisu'

Het leven kan soms net zo bitter zijn als het laagje cacao op een tiramisu. Maar **Tania Van der Sanden en Janne Desmet laten ook proeven van de zoete kanten, in een hartverwarmende en ontnuchterende tragikomedie** over levensmoeheid en zorgen voor elkaar.

GUY VAN VLIET



Marie (Janne Desmet, links) gaat in mantelzorgmodus voor haar zus (Tania Van der Sanden). © STUDIO COUP DE FOUDRE

Tania Van der Sanden (64) speelt Celine, een alcoholiste die het leven te zwaar vindt en liever wil sterven. Janne Desmet (45) is Marie, die alles wil doen om haar zus er bovenop te krijgen. Met zo'n pittige thema's lijkt *Tiramisu* dan een behoorlijk vreemde titel. Maar de naam van het Italiaanse gerecht betekent letterlijk 'til me op', je kunt er dus iemand mee opbeuren. Dat laatste is wat Marie probeert, nadat ze wordt opgetrommeld door haar zus die een ingrijpende beslissing heeft genomen.

"Ik heb nieuws: we gaan er op klinken", kondigt Celine aan, confettiknaller en een fles bubbels bij de hand. Marie verwacht dat Celine misschien een nieuw lief heeft, maar het is een heel andere aankondiging: "Ik wil dood." Confetti moet de zware boodschap op een lichte manier verpakken. "Mijn zwaard van Damocles hangt te laag", geeft ze, even pakkend als hilarisch, als reden aan haar verbouwereerde zus. Marie schiet meteen in mantelzorgmodus, vastbesloten om Celine te troosten, zoals mensen die elkaar graag zien dat doen.

Dankzij de pittiger humor en veel tedere vleugjes liefde, ligt deze voorstelling toch niet zwaar op de maag

Ze haalt alles uit de kast en probeert Celine terug van de drank te krijgen. Buiten komen op een mooie dag, een goudvis in huis halen: het zijn kleine dingen die kunnen helpen om weer zin te krijgen in het leven. En uiteraard komt ze aanzetten met een stevige kom tiramisu, die meteen de tegenstelling tussen de zussen blootlegt. Marie kan er niet bij dat Celine geen uitweg meer ziet en wil opgeven, Celine snapt niet dat Marie zoveel suiker in haar tiramisu, en haar leven, doet.

Schoon en schrijnend

Even schoon als schrijnend speelt Tania Van der Sanden een vrouw die het leven zo moe is, dat zelfs dood willen moeilijk valt. Janne Desmet is even sterk als de zus die zich, ondanks haar eigen rugzak, dubbel plooit om te helpen. Ze poetst er op los, maar de binnenkant bereiken is minder eenvoudig. "Moet ik u dragen", is één van haar ontroerendste blijken van zorgzaamheid. De voorstelling gaat diep, de makers beten zich duidelijk vast in het thema. Toch ligt deze *Tiramisu* niet zwaar op de maag, dankzij de pittige humor, en veel tedere vleugjes liefde. Het maakt *Tiramisu* even gelaagd als het dessert.

De nog jonge Louky Van Eijckelenburg schreef het scenario met de maturiteit van iemand die gelouterd is door het leven. Tania Van der Sanden en Janne Desmet doen het stuk recht aan. Hier is geen sprake van goedkoop sentiment, met veel zorg wekken ze begrip en sympathie op voor hun personages. Het voelt als een vertederende en warme knuffel die zelfs een vijf sterren diepvries doet ontdooien.

Dit is weldadig theater dat beroert en ontroert, in een tijd waarin veel mensen kwetsbaar zijn. Daarom kunnen toeschouwers die daar nood aan hebben, na afloop van elke voorstelling in gesprek met professionele mensen. Niet dat je buiten stapt met een depressie. Ook al lijkt het leven soms stront, er kan nog altijd smakelijk gelachen worden. *Tiramisu* is zo opliftend als het dessert, waardoor je er niet genoeg van kan krijgen en voor een extra portie wil gaan.

Wie met vragen zit over zelfdoding, kan terecht op 1813 of www.zelfmoord1813.be

TIRAMISU
Tania Van der Sanden en Janne Desmet
www.theaterarsenaal.be
★★★★½

https://www.nieuwsblad.be/media-en-cultuur/recensies/onze-recensent-is-onder-de-indruk-van-tiramisu-dat-hard-binnenkomt-dit-is-weldadig-theater-dat-beroert-en-ontroert/164522769.html